

Κάστρο Μύρινας -Λήμνος

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Φωτο:panoramio.com

Κάποτε ένα κάστρο δήλωνε την ανάγκη των ντόπιων να προστατευτούν από τις επιδρομές του εχθρού. Σήμερα καθώς φτάνεις στη Λήμνο, το νησί σε καλωσορίζει με το επιβλητικό Κάστρο. Το Κάστρο της Μύρινας είναι κτισμένο σε βραχώδη και απόκρημνη χερσόνησο και επικοινωνεί με την ξηρά μόνο από τα ανατολικά. Είναι το μεγαλύτερο στο Αιγαίο, χτισμένο στο απόκρημνο βραχώδες ακρωτήριο που χωρίζει στα δύο την πρωτεύουσα της Λήμνου, τη Μύρινα. Τα τείχη είναι ανισοϋψή, αυτά προς την ανατολή και το νότο είναι πολύ ψηλότερα και οι πύργοι πιο πυκνά τοποθετημένοι, ενώ προς το νότο και τη δύση είναι χαμηλά και οι πύργοι ολιγάριθμοι. Στο ψηλότερο σημείο του λόφου βρίσκεται ένα μισοερειπωμένο αμυντικό κτήριο με πολλούς εσωτερικούς χώρους. Στο εσωτερικό του Κάστρου σώζονται ένα τούρκικο Τέμενος, υπόγειος θολωτός χώρος και δεξαμενές.

Το όνομά της το πήρε από τη Μύρινα, κόρη του βασιλιά της Ιωλκού Κρηθέα και συζύγου του πρώτου βασιλιά της Λήμνου, του Θόαντα. Η ίδρυσή της ανάγεται στο 12ο ή 13ο αιώνα π.Χ., εποχή που στη Λήμνο κυριαρχούσαν οι Μινύες και

πιθανότατα τότε χτίστηκε και το πρώτο κάστρο.

Σε όλες τις εποχές αποτελούσε το ισχυρότερο φρούριο της Λήμνου γι' αυτό και η πόλη ονομαζόταν Κάστρο από τα ύστερα βυζαντινά χρόνια μέχρι τα μέσα του εικοστού αιώνα.

Το κάστρο της πόλης καλύπτει έκταση 144 στρεμμάτων. Σε μια πρώιμη μορφή κτίστηκε στις αρχές του 12ου αιώνα και οι οχυρώσεις του ενισχύθηκαν το 1185 από τον αυτοκράτορα Ανδρόνικο Α΄ Κομνηνό. Για την κατασκευή του χρησιμοποιήθηκε ό,τι υλικό είχε απομείνει από την κλασική ακρόπολη της πόλης, η οποία έτσι εξαφανίστηκε

Όταν μετά την Άλωση από τους Σταυροφόρους, οι Λατίνοι μοίρασαν τις περιοχές που τους ενδιέφεραν, η Λήμνος λόγω της γεωγραφικής της θέσης είχε ιδιαίτερη σημασία. Το κάστρο της, τη σημερινή του μορφή απέκτησε στα χρόνια της ενετοκρατίας από το Φιλόκαλο Ναβιγκαγιόζι (1207-14) και το γιο του Λεονάρδο (1214-60). Αυτός οχύρωσε τη Μύρινα βελτιώνοντας το Βυζαντινό Κάστρο που προϋπήρχε και κατάφερε να διατηρήσει τον έλεγχο του νησιού για 45 χρόνια. Στη συνέχεια επισκευάστηκε και συμπληρώθηκε πολλές φορές: το 1361 από τον Ιωάννη Ε΄ Παλαιολόγο, το 1477 από τον Ενετό διοικητή Φραγκίσκο Πασχαλίγκο. Αργότερα, όταν το νησί πέρασε στην κυριαρχία των Οθωμανών, μέσα στο Κάστρο κατοικούσαν οι Τουρκικές οικογένειες, τακτική που ακολουθούνταν και αλλού (π.χ. Κάστρο του Μιραμπέλλου στην Κρήτη) και στόχευε στην προστασία των κατακτητών από τις ξαφνικές εξεγέρσεις των υπόδουλων Ελλήνων. Σύμφωνα με το Σφραντζή, το 1442 η έγκυος σύζυγος του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, Αικατερίνη Γατελούζι, πέθανε στη Λήμνο κατά τη διάρκεια πολιορκίας και κηδεύτηκε εις το «Παλαιόν κάστρον ήγουν παλαιόν πτολίεθρον».

Το Κάστρο υπέστη σοβαρές καταστροφές κατά την πολιορκία της Μύρινας από τον Ρωσικό στόλο το 1770, κατά τη διάρκεια των Ορλοφικών. Τελευταία, το 1990-1991 έγιναν εργασίες συντήρησης και στήριξης του μνημείου από την Αρχαιολογική Υπηρεσία. Πολλά ραγίσματα στα τείχη της νότιας και της ανατολικής πλευράς διορθώθηκαν και το Κάστρο έγινε επισκέψιμο με ασφάλεια.

Σήμερα το Φρούριο της Μύρινας αποτελεί μνημείο επισκέψιμο για το κοινό.

Πηγή: vizantinonistorika.blogspot.gr